

10.

Prohlášení ministerní, učiněné dne 29. září r. 1852,

za příčinou upevnění úmluvy mezi Rakouskem a Bavorskem strany toho, jak má četnictvo obapolné, když zakročuje za těmi kterými hranicemi zemskými, předse jíti.

(Vyměněno ve Vídni dne 29. září r. 1852 za král. bavorské prohlášení ministerní stejného znění, jehož datum v Mnichově dne 21. srpna r. 1852).

(V Zák. ř. š. č. LXI., vyd. a roz. 21. října r. 1852, č. 204.)

Vlády císařská Rakouská a královská Bavorská umluvily se, že má býti obapolnému četnictvu pod jistými výmínkami dovoleno, stíhati zločince, když jsou na útěku, do země druhého státu, jakož i strany toho, že se může v nebezpečnosti ohně, v čas povodní nebo při jiných událostech živelních četnictva užívat, aby činilo pomoc v zemi státu druhého; a pročež sjednotily jsou se vlády dotčené, chtějíce aby umluvení toto dále se provedlo, strany toho, jak se v obojí příčině má předse jíti, o následující ustanovení, v osmero článků pojatá:

Článek 1. Toliko v případech pilných, kdež z prodlení nestává nebezpečnosti a kdež není činiti o přestoupení zákonův celních, povoleno býti má četnictvu státu jednoho, stíhati zločince nebo jinou osobu, bezpečnosti veřejné nebezpečnou, když jest na útěku, i přes hranice zemské do země státu druhého k tomu konci, aby beze všelikého zdržování, kteréž by dáváním zprávy písemně povstalo, oznámilo ústně nejbližšímu úřadu bezpečnosti nebo představenstvu obecnímu, hlídkám četnickým nebo jiným orgánům, k přikročování policejnímu povolaným, co se přihodilo, a aby je vybídlo, by předse vzali další potřebné jednání úřední.

Článek 2. Orgány tyto bezpečnosti státu sousedního může četnictvo jen výjímkou a zdržíc se všelikého dalšího vlastního jednání úředního, tehda dále dopravovati, když orgánové ti výslovně za to žádají a jest toho potřebí, aby stíhaný jistěji byl poznán.

Článek 3. Předse bráti v cizí zemi prohledávání v domě, nemá četnictvo stíhající nikdy práva. V příčině té má se obrátiti k představenému místa, vysvětlíc mu, jak se věc má, a má jej vybídnouti, aby v přítomnosti jeho předse vzal visitaci, a pokud tento nepřijde, nemá nic jiného činiti, lež strážiti dům zevnitř.

Článek 4. Provinilce, v cizí zemi postiženého, nesmí četník nikdy přes hranice zemské s sebou nazpět vésti, ani tehda, kdyby jej byl polapil dříve, než byl přišel k prvnímu stanovišti, nébrž provinilec takový má se pod opatrnostmi potřebnými buď příslušnému úřadu nebo orgánům výše (v čl. 1.) dotčeným v okresu, kde byl postižen, odevzdati, reklamace pak, ač byhli by jaká, způsobem